

[Morten Lange.]

fra vor side. Men jeg vil dog alligevel slå fast, at jeg tror, det vil være meget forkert, hvis vi giver os ind i den tankegang, at vi her opstiller et krigsdueligt kompagni, som i givet fald skal give sig til at føre en lille rask krig på FNs vegne. Noget sådant kan der ikke blive tale om. Det er ikke det, der er meningen med en FN-styrke, og jeg er helt sikker på, at styrken heller ikke er opbygget på den måde. Men jeg nævner det bare, for at det skal være klart, at dette er naturligvis ganske afgørende for mit partis stilling i denne sag.

Vi havde naturligvis meget gerne set, og vi håber stadig væk, at den højtærede forsvarsminister vil finde udveje for at formindske de regulære forsvarsudgifter svarrende til de udgifter, som nu kommer på. Men på den anden side er det min opfattelse, at vi i hvert fald ikke kan stille os på det standpunkt at gøre dette til et krav. Hvis man gennem denne fredsbevarende aktion kan sikre menneskeliv et eller andet sted i verden, kan man vanskeligt kæde det sammen med, at man i samme anledning gerne vil have løst et andet tilgrænsende politisk problem. Så jeg har derfor ikke kædet disse ting sammen, kun udtrykt håb om, at ministeren vil se på sagen.

Så vil jeg lige sige et par enkelte bemærkninger om FN-styrkens anvendelse. Efter hvad vi har fået oplyst i udvalget, må vi betragte anvendelsen af styrken i Gaza som et rimeligt eksempel på, hvordan en sådan styrke kan og bør anvendes, og på, hvor den har gjort nytte. Der er ingen tvivl om, at det næste eksempel, nemlig styrken i Congo, viser, at når man skal løse disse problemer, som FN bliver sat til at prøve på at finde en løsning på, er det svære problemer. Så prøver man at lave en instruks, og man finder ud af, at overholdelsen af denne er ingen simpel sag, og at der derfor kan opstå en række episoder, som det udefra kan være vanskeligt at bedømme, men som ikke altid ser ud til at være helt i overensstemmelse med direktiverne.

Når jeg trækker dette frem, er det ikke for at sige noget særlig kritisk om Congo-aktionen, for den har været vanskelig, men derimod for at gøre det helt klart, at når

vi nu står over for en udsendelse af en FN-styrke fra Danmark til Cypern, er sagen her allerede på forhånd ganske særlig speget. Vi kan tydeligt se en række punkter, hvor det forekommer os allerede på forhånd, at instruksen må granskes meget nøje, og at den højtærede forsvarsminister må tage sine egne reservationer over for en række situationer, som kan opstå, og hvor han må være parat til at dække regeringens ansvar over for styrkens udsendelse. Jeg tænker især på spørgsmålet om forholdet til de regulære tyrkiske styrker, som ganske vist i beskedent tal findes på Cypern. Så vidt jeg ved, er de under tyrkisk kommando. Det er min opfattelse, at hvis de regulære tyrkiske tropper på Cypern blander sig ind i de nuværende sager efter en ordre eller befaling herom modtaget fra Tyrkiet, står vi over for en intervention, selv om der er tale om styrker, der er tilstede i forvejen, og jeg er ikke sikker på, eller rettere jeg er temmelig sikker på, at den foreliggende instruks næppe kan være udarbejdet sådan, at den også kan dække spørgsmålet om tyrkisk intervention. Det bliver selvfølgelig helt tydeligt, hvis de tyrkiske tropper bliver landsat på kysten, så er det klart, at der er tale om krig, men jeg mener, at de to tilfælde er ret nær beslægtede, og vil anmode den højtærede minister om at have sin meget præcise opmærksomhed henvendt på dette punkt, for jeg tror, det er en alvorlig sag, som kan føre til næsten øjeblikkelige og næsten håbløse komplikationer omkring opgaven.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget mere om selve instruksens karakter. Jeg har forstået, at denne instruks er uhyre svær at udarbejde, og med de bemærkninger, jeg gjorde indledningsvis om begrænsningen til politimæssige opgaver, er jeg naturligvis ikke den, der her vil komme og stille forslag om, at vi hellere skulle se at få denne sag gjort færdig i en fart og lade hånt om, hvad præsidenten på Cypern mener, og hvad forskellige andre mener, men bare se at få skabt en eller anden slags nedkæmpning af urolighederne. Jeg tror ikke, det er løsningen. Jeg kan forstå, at nogen, som har en anden opfattelse, sidder og higer efter et varmt mandat, men jeg er temmelig sikker på, at de forsigtige mandater er